

faa dette Fyr bygget derovre og faa det betjent. Det har endog hændt, naar større Skibe have været nødt til at ty ind til Havnen, at de have maattet betale Havnefogden dernede for eller maattet formaa ham til at tænde Fyret dernede, saa at de kunde bjærge sig ud eller ind af Havnen. Men det er jo en ulovlig og uholdbar Tilstand, da et saadant midlertidigt Fyr let kan afstedkomme Ulykker for de Skibe, der befare Farvandet. Det er derfor naturligt, at der bliver oprettet et fast Fyr paa Stedet, og jeg haaber, at det kan lade sig gøre. Jeg har tilladt mig at henlede Opmærksomheden derpaa, da jeg i Øjeblikket staa med en Henvendelse fra Fiskerbefolkningen derovre. Hvis det skulde vise sig nødvendigt, ville disse Folk fremkomme med et Andragende, men jeg haaber, at naar Opmærksomheden nu er henvendt paa Sagen, vil det ikke være nødvendigt at fremkomme med et saadant Andragende. Kysten derude er lav, der er Skov i Baggrunden, og derfor kan der ikke ses ind over Land, saa snart Mørket begynder at falde paa.

Der er den Fordel ved Juelsminde, at der er 4 Favne Vand lige ind under Land. Af den Grund maa jeg maaske tillade mig at henlede Trafikministerens Opmærksomhed paa et andet Forhold. Forleden Dag, da det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) havde Ordet, spurgte han om en Forbindelse mellem Sjælland og Jylland og da navnlig om en Færgeforbindelse mellem Refsnæs og Hou. I sin Tid, da der var Tale om den, ville ærede Medlemmer erindre, at jeg henledte Opmærksomheden paa, at det mest naturlige Punkt paa Jyllands Østkyst for en Færgeforbindelse med Sjælland vilde være Juelsminde, fordi der altid er isfrit Vand her, altid dybt Vand, og det er den korteste og billigste Sejlads dertil, da der ikke er det mindste i Vejen der med Hensyn til Grunde, hvilket gør Farvandet mellem Refsnæs og Hou temmelig ufarbart. Naar nu det ærede Medlem for Horsens Landkreds, der er Medlem af den Kommission, som er nedsat til at undersøge disse Forhold, føler det nødvendigt at henlede Opmærksomheden paa Hou, maa det være dobbelt nødvendigt for mig at henlede Opmærksomheden paa Juelsminde. Det er et Krav, som Forholdene der gøre det naturligt at stille, og Beboerne der nære ogsaa et stærkt Ønske om, at særlig denne Route bliver undersøgt, i hvert Fald i Lighed med de Undersøgelser, der ere foregaaede paa andre Pladser. Det kan da ikke i

Forvejen være saa absolut givet, at det ærede Medlem skulde have Undersøgelsen henlagt alene til Hou og ikke til det bedste Punkt paa Jyllands Østkyst, nemlig Juelsminde. Jeg tror, at Resultatet af en sagskyndig Undersøgelse vil blive, at den Dag, der kommer en fast Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland, bliver det der.

Der er flere Medlemmer, der have omtalt de gamle Vaabenbrødre. Jeg maa sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Næstved (Frandsen) i, at det er absolut nødvendigt, at vi, naar vi ville komme de gamle Krigere til Hjælp, ikke indskrænke os til dem, der staa i Vaabenbrødreforeninger. Der er mangfoldige af de gamle Krigere — det gælder saaledes den allerstørste Part af dem fra Trearskrigen —, som ikke ere Medlemmer af en saadan Forening, og det er maaske dem, der allerhaardest trænge til Støtte. De kunne imidlertid ikke faa den, naar Pengene skulle indbetales i Vaabenbrødreforeningernes Sygekasse. Mange af de gamle Vaabenbrødre, særlig fra Trearskrigen, sidde rundt omkring i Landet i meget smaa Kaar, ja, jeg tør vel gaa ud fra, at de allerfleste af dem nyde en Alderdomsunderstøttelse, der mange Steder er dem lidt knapt tilmaalt. Af denne Understøttelse betaler Staten jo i Forvejen Halvdelen. Kunde det nu ikke være naturligt, betimeligt og rimeligt, at Staten tog sig paa helt at forsørge disse gamle Krigere, som der jo af og til bliver talt saa smukt om. Vi hørte saaledes forleden Dag det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) tale rørende om de Strabadser, de have været udsatte for. Han tænkte ganske vist særlig paa Krigerne fra 64, men det gælder jo ikke mindre dem fra Trearskrigen. Jeg tror, at de Penge, der gaves ud til en saadan Ordning, vilde være nogle af de bedst udgivne, idet adskillige af disse Folk have maattet lide under det Militærvæsen, vi have haft.

Saa findes der et Punkt paa Justitsministerens Budget paa § 20 IV. F., som lyder saaledes: „Til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker udenfor Hovedstaden og til denne Sags Fremme i Almindelighed“. Det er i alt 11,000 Kr., der staa opførte paa Finanslovbudgettet til Sygeplejerskeinstitutionen, og der er det mærkelige derved, at det er det samme Bidrag, som man har bevilget tidligere. Der er ingen Fremgang, der er ingen, der tænker paa, at vi skulle udvikle og gøre noget yderligere for dem af Befolkningen, der ere daarligst stillede, naar Sygdom falder